

szolgálati pragmatikának böcs megállapítását és ennek kapcsánban fizetésünk és lakás-pénzünk korszerű felemelését. Kérjük a köztisztviselőket, altiszteket és szolgákat, valamint egyéb közalkalmazottakat megillető utiköltségek s napidíjaknak a mai jelentékenyen megrágtat életviszonyokból kellő arányban álló meghatározását. Kérjük a háborús évek kétszeres számítását. Nyugdíjazott kártársaink részére kérjük rendkívül csekély nyugdíjuknak a felemelését és a nyugdíjazott köztisztviselőknek, altiszteknak és szolgáknak az ugynevezett lakbérnyugdíj törvényes megállapítását.

A nagy tetszéssel fogadott határozati javaslat után dr. Somogyi Szilveszter polgármester emelkedett szólásra. A határozati javaslatához hozzájárul a maga és városi tisztviselőtársai nevében. (Éljenzés.) Az állami támogatás sohase ütötte meg a jogos igények színvonalát. Az állam száz százalékos ad, de a legolcsóbb élelmiszer, a liszt, száz, sőt százötven százalékkal drágult. A város többet adott, mint az állam. Kéri a gyűlést, fogadja el a határozati javaslatot. (Éljenzés.)

Dr. Kószó István országgyűlési képviselő azt hangsúlyozta felszólalásában, hogy az állami rend érdeke, hogy a mai súlyos viszonyok között a tisztviselő az irodájában nyugodtan végezhesse a munkáját, mely most kettős erővel kíván érvényesíteni. A maga részéről megígéri, hogy a határozati javaslatot pártfólia s annak igazságáért mindenkor kész sikra szállani.

Jánosy Lajos postafőtiszt valóságos karképet festett beszédében a mai tisztviselő helyzetéről. Szeged a tisztviselők városa. — ugymond — itt minden kő a tisztviselők magyar műveltségét, munkásságát hirdeti, de azt kérdezzük, meddig bírjuk a küzdelmet a meg nem értés ellen? A háború alatt a magyar tisztviselő háromszoros munkát végzett, de a robot és a sanyarúság gondjai közepette tiszta homlokkal állhat meg a ma és a jövő történelem ítélőszéke előtt. (Percekig tartó taps.) Idézi Csernoch hercegprímás beszédét, melyet a tisztviselők helyzetéről mondott, de hangsúlyozza, bármily nemes igazságot mondott is a bíboros, — nem beszéd kell, hanem tett. Amint minden munkaadó meghallgatja az ő munkáját, hallgassa meg az állam is az ő munkáit.

Dr. Pálty József árvaszéki elnök indítványozta, hogy a gyűlés a királyhoz táviratban forduljon a tisztviselők helyzetének javításáért. A felséghez küldendő táviratot megfogalmazta és a gyűlés elhatározásából azt azonnal elküldték a kabinetirodának. Somogyi Szilveszter polgármester indítványára elhatározta a gyűlés, hogy határozatát küldöttség által tudatja a főispánnal, kérve, hogy azt a kormánynál támogassa.

POLITIKAI HIREK.

— Budapesti tudósítónk telefonjelentése. —

(Apponyi álláspontja a választójogi javaslat ügyében.) A 48-as alkotmánypártban kedden este megjelent dr. Wekerle Sándor miniszterelnök és gróf Apponyi Albert oktatási miniszter. A nyugati front eseményeiről folyt a szó, majd a választójogi kérdésére is áttértek. Apponyi, aki husvét után megy kihallgatásra a királyhoz, azt az álláspontot képviseli, hogy a választójogi első öt paragrafusából, amely a választói jogosultságot foglalja magában, nem lehet engedni. A választásokhoz szerinte csak a legutolsó esetben szabad fordulni, mert nagy belső mozgalmat idéznek elő, azonban ha a munkapárt nem fogadja el a javaslatot, feltétlenül el kell rendelni a választást, mivel még nagyobb belső zavarok kerekednének, ha a kormány nem így cselekednék.

(A Károlyi-párt az adójavaslatok ellen.) A Politikai Híradó jelenti: A függetlenségi

és 48-as párt körhelyiségében kedden este megjelent gróf Károlyi Mihály, gróf Batthyány Tivadar és Holló Lajos is. A beszélgetés a választójogi sorsáról, valamint az adójavaslatok körül forgott. A párt tagjai úgy a helyzet megítélésében, mint a párt jövődó taktikájában egyetértettek. Az az általános felfogás, hogy a kormánynak és pártjának vállalt kötelezettsége, egyéni és politikai becsülete nem engedi meg sem a választójogi törvényjavaslatnak lényegében való módosítását, sem a választójogi priusz lealkuvását. Az adójavaslatokat különben is a párt mai formájukban elfogadhatatlannak tartja. Azok javításra szorulnak úgy, hogy a javaslatok tárgyalása beható tanácskozást, hosszabb vitát fog igényelni.

Kereskedők és iparosok.

Tisztelt Szerkesztő Ur! Szombaton „egy kereskedő” aláírással cikk látott napvilágot az egyik helyi lapban. A cikk szerint a szegedi kereskedő és iparosvilág kedvetlenségének okát úgy hívják, hogy: Wimmer Fülöp. A kereskedő, aki ekkép oknyomozó történetírással vállalkozott, megpróbálja azt is elmondani, miért hívják a szóban forgó kedvetlenség okát Wimmernek. Ez a próba nem egészen sikerült, a kissé virágos és furcsa stílusban mégis megkísérlem kihámozni, amit az egy kereskedő mondani akart. Így módomban lesz rámutatni nemcsak arra, hogy a kérdéses cikk tévedett, hanem arra is, hogy miért tévedett. E szerint:

1. ugyanazok az értékes tulajdonságok, amelyek sikereket teremtek egy köztisztviselő falain belül, a közélet terén végzetes következményekkel jártak. 2. Wimmer Fülöp ólomsúlyval fektet rá a szegedi kereskedők és iparosok közéleti tevékenységére. 3. Wimmer Fülöpön kívül is van Szegeden tehetség, önzetlenség, hivatottság. 4. Aki a közéletben önzetlenül fárad, az elvárhatja, hogy re örökösen csak más, még pedig mindig ugyanaz képviseljen kifelé egy osztályt.

Vegyük sorra ezeket az állításokat. 1. Egészen bizonyos a cikkíró abban, hogy Wimmer csak ugyanazzal az értékes tulajdonságokkal szerepel a közéletben, mint amelyekkel a gyár falain belül? Én ugyanis föltétlenül bizonyossággal merem állítani a következőket: Azok a jellemző tulajdonságok, amelyek vállalatánál kivételes sikert biztosítottak Wimmernek, javarészt olyanok, amelyek az értékes közéleti működésnek is elengedhetetlen feltételei. Ilyenek: szervező képesség, kitartás, közgazdasági tudás, energia, a gazdasági élet gyakorlati és elméleti problémáinak ismerete. Azt is mondhatnám, hogy az olyan embert, aki egy vállalat élén — ezer szerencse, hogy a derék kereskedő ezt kétségbe nem vonja — elérte a hatalmas sikereket, amelyek Wimmer nevéhez fűződnek, invitálni kellene a közéletbe, ha maga nem is akarna jönni. Emellett vannak Wimmernek értékes közéleti tulajdonságai is. Feltételezni sem lehet, hogy különben megválasztották volna előkelő pozícióba azokat a kereskedőket és iparosokat, akik részben vesznek a közéletben, mert a gazdasági élettel és a termelési ággal szemben, amelyhez tartoznak, bűnnek tartják azt a magasságos és fölényes, de kénvelmes visszavonultságot, amellyel a boldog cikkíró dicsekedhetik. 2. Wimmer csak azokkal szemben fektetett rá ólomsúlyra a kereskedők és iparosok közéleti tevékenységére, akiknek szintén voltak, sőt vannak ambícióik azoknak a tisztviselői állásoknak betöltésére, amelyekre az idő szerint ő visel, a rejtetes közéleti kényur. Bizonyára lesz ezek között az ambíciók között tiszteletreméltó is. De türelmem az Istenért! Tudja-e a cikkíró, hogy Wimmer évtizedeken át tudott türelmes lenni? És tudja-e, hogy a kereskedők és iparosok nem ismerhetik fel azoknak a kiváló kártársaknak fényes képességeit, akik egy fejedelmi visszavonultsága-

ban élnek? 3. Hála Istennek, van még Szegeden tehetség, önzetlenség és hivatottság. Sok nem, de van. Miért tetszik azonban mondani, hogy Wimmerről senkinek sem lehet, senkinek sem beszélhet? Hiszen legutóbb is a közgyűlésen ellene beszéltek sokan. Sőt le is szavazták. Ha nem szegedi lennék, az „egy kereskedő” furcsa cikke után azt hinném, hogy ez a Wimmer szegedi fejedelm, aki itél elevenek és holtak felett, törvényt hoz, de őt törvény nem kötelezi, várúr, aki csak ágyuk szavával vitatkozik, az emberi hangot nem szívelli, aki a szegedi közéletet nem ismeri, vagy ha ismeri, személyi indulat és elfogultság vezeti már első lépésénél? Hiszen ha csak a legkisebb mértékben ismerné a cikkíró a szegedi eseményeket vagy elfogulatlan lenne, tudna róla és ha tudna, nem feleltene el, hogy Wimmer mást akart kamarai alelnöknek, mint akit megválasztottak. De a kisiparosok kitartottak jelöltük mellett. Szólni is mertek. Képzelle el az „egy kereskedő”, Wimmer jelenlétében. Persze nem azok, akik önzőn otthon maradtak. A lekiismeretemet mégis meg akarom nyugtatni, érdeklődni fogok tehát holnap, hányat végeztetett ki Wimmer azok közül, akik az utolsó négy hétben vele szemben szót emeltek, érveivel vitáztak. A korábbi kivégzések után nem merek érdeklődni. Félek, hogy tömördek embert tüntetett így el ez a borzasztó ember. 4. Nem föltétlenül önzetlenül fárad a közéletben, aki elvárja, hogy ne más, hanem ő képviselje kifelé az osztályt, amelyhez tartozik. Különösen akkor nem fárad önzetlenül az illető, ha nem is fárad.

Tehát: Wimmer képvisel kifelé örökösen a kereskedőket és iparosokat és nem más. Ez már komoly érv. Komoly baj is — annak a másnak, akiről nem tudni ez idő szerint, micsoda címeteken igényli ő ezt a szerepet. Tessék velem jönni. Wimmer 64 éves. Három hónapja elnöke a kamarának, azelőtt néhány évig alelnöke volt és azelőtt néhány évtizedig fáradhatatlan és lelkes közkarónája. Elnöke az iparos-pártnak, amelyet ő alapított. Az ipartestület elnöke: Pálty Dániel. A Lloyd elnöke: Weiner Miksa. Tagja Wimmer a Lloyd választmányának, de van ennek a testületnek még vagy 30 tagja. Nem egészen fűdi tehát a valóságot, hogy a kereskedőket és iparosokat kifelé örökösen Wimmer képviseli. Mások is képviselik. Ugy látszik, az az egy nem, akit a cikkíró szeretne, akiről szerintem nem is egészen bizonyos, hogy kereskedő. A baj pedig csak az, hogy Wimmer is képviseli, még pedig rövid idő óta a legtekintélyesebb helyen.

Még csak néhány szót. Utálatosnak tartom a közéleti kutmérgezést. Sajnálattal látom évek óta, hogy némely sajtóorgánium állandó és izetlen támadásokban részesíti Wimmert. De legalább nyíltan teszi. Most előáll egy névtelen valaki, aki mindössze annyi jót mondhat magáról, hogy kis pont és a közért még semmit sem tett és elkezd vagdalkozni. Miért nem veti le maszkját? Én nem tehetem. Az ízlésem tiltja azok után, a miket elmondtam. Ismerem Wimmer hibáit. De osztom Rósa Izso véleményét, aki értékelésem szerint egy ízben így nyilatkozott: Sok hibája van Wimmernek, de valamennyit meg kell bocsátani, oly nagyok a kiválóságai és az érdemei. Ime, én tanúságot tettem elfogulatlanságomról. Még részletesebben tanúságot tennék, ha levelem nem nyult volna már is hosszúra. Ami pedig a kereskedőket és iparosokat illeti, azok azért maradtak távol a legutóbbi városi közgyűléstől, mert: vagy nem törődnek közügyekkel, vagy két sírgöcs levelet siettek megírni.

Egy kereskedő.

Frontunkon nem volt különös esemény.

BUDAPEST, március 26. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Vencziában és Keleten nem volt különös harci tevékenység. A VEZÉRKAR FŐNOKE.